

Iso Matinsuon suuralue, Muhos

Susiselänsuo

Osa-alue poikkeaa Iso Matinsuon suuralueen kaikista muista osa-alueista siinä, että välipinta-aapa on pinta-alallisesti vallitseva suokompleksityyppi, ei väli-rimpipinta-aapa tai viettokeidas kuten muilla alueen soilla. Suomen luontotyyppien uhanalaistarkastelun mukaan (Kaakinen et al. 2008) välipintaiset keskiboreaaliset aapasuot ovat uhanalaisempia (EN) kuin rimpiset keskiboreaaliset aapasuot (VU): laajan aapasuo-osan välipintatyyppi siis nostaa Susiselänsuon arvoa suoyhdistymänä Iso Matinsuon suuralueen puitteissa. Myös suon keskivaiheilla oleva viettokeidasosa on morfologisesti ja pinta-alaltaan edustava.

Susiselänsuo laskee vetensä lähellä olevaan Sanginjokeen, pääosin suon itäpäästä, pieneltä osin myös Susisuon kautta. Suoveden virtaussuunta on siten itään, osittain pohjoiseen (suon eteläreunalla). Suon makrotopografinen pääkomponentti, välipinta-aapa, on hyvin monotoninen muodostuma, jossa selviä juotteja on vain kaksi. Itäosassa on aivan vähäinen keskusallas (kolme vahvaa jännettä). Välipinta-aapana ilmakuvalla näkyvästä vaaleasta alasta osa on Sphagnum rimpinevaa. Viettokeidasosan kuljut ovat pääosin välipintaisia (ombrotforista lyhytkorsinevaa), osin rimpipintaisia (Sphagnum kuljunevaa). Trofiatason vaihteluala Susiselänsuolla on hyvin kapea, ombrotrofiasta oligotrofiaan.

Vedentuloa idästä välipintavaltaiselle aapasuonosalle haittaa lievästi vanha, pääosin pohjois-eteläsuuntainen ojanpätkä, joka ylittää suon kahdessa kohdassa (Pikku Lastaselän länsipää ja suon lounaisosa). Ojanpätkä sijaitsee karulla vedenjakajakohdalla, joten sen trofiatasoa alentava vaikutus aapasuonosaan on oletettavasti vähäinen. Suon reunan kivennäismaasaarekkeet ovat osin (pääosin) parin ojan ympäröimiä (Luonnontilaluokka 2).